

- zasądzenie od Komisji naprawienia szkody majątkowej poniesionej przez skarżącą z powodu, po pierwsze, jej wykluczenia na okres dwóch lat i, po drugie, opublikowania informacji o tym wyłączeniu na stronie internetowej Komisji; szkodę tę szacuje ona na kwotę 434 889,82 EUR powiększoną o odsetki za opóźnienie liczone od dnia ogłoszenia wyroku,
- zasądzenie od Komisji naprawienia szkody niemajątkowej poniesionej przez skarżącą z powodu, po pierwsze, jej wykluczenia na okres dwóch lat i, po drugie, opublikowania informacji o tym wyłączeniu na stronie internetowej Komisji; szkodę tę szacuje ona na kwotę 400 000 EUR powiększoną o odsetki za opóźnienie liczone od dnia ogłoszenia wyroku,
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Komisji nr Ares(2018)3463041 z dnia 29 czerwca 2018 r. strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2185/1996, gdyż Komisja twierdzi w zaskarżonej decyzji, że OLAF nie przekroczył swoich uprawnień w trakcie kontroli na miejscu u Vialto, oraz braku uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w odniesieniu do prawa do dobrej administracji, jak również braku uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i braku wystarczającego uzasadnienia, ponieważ, po pierwsze, Komisja objęła Vialto wyłączeniem na okres dwóch lat i, po drugie, opublikowała informację o tym wyłączeniu na swojej stronie internetowej.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2018 r. – Ayuntamiento de Quart de Poblet / Komisja

(Sprawa T-539/18)

(2018/C 427/109)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ayuntamiento de Quart de Poblet (Quart de Poblet, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci B. Sanchis Piqueras, J. Rodríguez Pellitero)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie, że strona skarżąca prawidłowo wykonała zobowiązania umowne ciążyące na niej na podstawie zawartych umów;
- stwierdzenie, że jest wobec tego uprawniona do otrzymania finansowania przyznanego na podstawie tychże umów;
- stwierdzenie, że przedstawione przez Komisję żądanie zwrotu określonych kwot w odniesieniu do Proyecto Diego i Proyecto SEED jest bezzasadne i niedopuszczalne;
- stwierdzenie nieważności not debetowych, a w każdym razie uznanie ich za niezgodne z prawem;

- nakazanie Komisji zwrotu stronie skarżącej dochodzonych kwot, które zostały zapłacone przez tę ostatnią;
- posiłkowo, uznanie za kwalifikującą się lub właściwą do objęcia finansowaniem takiej części kwot dochodzonych przez Komisję, jaką Sąd uzna za stosowną;
- w każdym wypadku, obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej kwalifikacji kosztów przez Komisję Europejską.
 - Strona skarżąca podnosi, że w efekcie nieprzestrzegania postanowień umownych Komisja Europejska błędnie uznała koszty za bezpośrednie lub pośrednie lub niekwalifikowalne, na podstawie sprawozdania swych audytorów, żądając od strony skarżącej zwrotu otrzymanych dotacji na realizację projektów DIEGO i SEED.
2. Zarzut drugi dotyczący błędnego ustalenia przez Komisję Europejską wysokości kosztów
 - Strona skarżąca twierdzi, że wysokości kosztów została ustalona błędnie, to jest z naruszeniem odnoszących się do tej kwestii postanowień umów.
3. Zarzut trzeci dotyczący niewykonania przez Komisję ciężących na niej zobowiązań umownych
 - Według strony skarżącej Komisja naruszyła postanowienia umów, dokonując błędnej kwalifikacji i błędnie ustalając wysokość nałożonych kosztów, i nadal narusza te postanowienia, pomimo przedstawionych w postępowaniu kontradyktoryjnym argumentów i dowodów, wykazując się w ten sposób działaniem w złej wierze.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2018 r. – YL / Komisja

(Sprawa T-545/18)

(2018/C 427/110)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: YL (przedstawiciel: adwokat P. Yon)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności usunięcia go z listy awansów 2017;
- przyznanie mu awansu z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2017 r.;
- odszkodowanie w wysokości poniesionych z racji zaskarżonych aktów szkód: czasu i energii poświęconych niniejszej skardze i jej następstwom, zwalczaniu poczucia odrzucenia, ostracyzmu, zawziętości ze strony organu, który powinien troszczyć się o interes swoich pracowników i zachowywać się wobec nich przynajmniej neutralnie, jeżeli nie przychylnie – krzywda szacowana jest na 100 000 EUR;
- zwrot kosztów adwokackich i sądowych, w wysokości 10 000 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.